

Leopold, A. 1999. *Etika Země*. In Leopold, A. 1999. *Obrázky z chatrče a rozmanité poznámky*. Tulčák: Abies, s. 233–255. (Orig. *A Sand County Almanac*, 1966.).

Leopold svou argumentaci zakládá na **kontrastním pojetí země jako něčeho, co pro nás má jen ekonomickou hodnotu**, ale vede to k jejímu zdevastování, **oproti něčemu, co pro nás má hodnotu také ekologickou a estetickou a vede to k jinému chápání našeho vztahu k zemi**.

Leopold ve svém článku říká, že původní etika se zabývala vztahy mezi jednotlivci. Později se rozšířila o vztah jednotlivce a společnosti. Zatím nám však schází etika zabývající se vztahem člověk k zemi, rostlinám a živočichům. Podle něj je rozšíření etiky o tuto třetí složku evoluční možnost a ekologická nutnost. Soudobé hnutí za ochranu přírody považuje za první zárodek. Etiku podle něj můžeme pojímat jako návod při setkávání se s ekologickými situacemi tak novými a složitými, že běžný člověk není schopen rozeznat jejich společenskou prospěšnost.

Leopold kritizuje soudobou ekologickou ochranu přírody jako příliš pomalou, nenáročnou, neurčující žádné povinnosti, oběti ani změny žebříčku hodnot. Etika užívání země je zcela ovládána ekonomickými zájmy. **Leopold však apeluje na to, aby se člověk vymanil z role dobyvatele bioty na jejího obyvatele**. Etika země sice nemůže zabránit pozměňování a používání zdrojů jako je voda nebo půda, **ale může potvrdit jejich právo na přežití**.

Podle Leopolda je nutné vymanit se z čistě ekonomického chápání země a přijmout také její **ekologickou a estetickou hodnotu**. Etiku země chápe jako výsledek společenského vývoje, který nikdy nezastavuje. Pokud je věc správná, směřuje k zachování celistvosti, stability a krásy biotického společenství.

Na svoji dobu byla východiska Leopolda přelomová. **Jako jeden z prvních teoreticky zkoumá hodnotu živých bytostí a ekosystému jako takovou**. Poprvé je explicitně zdůrazněna hodnota samotného biotického celku. Také odmítá antropocentrické představy o světě. Podle něj **je nutné vědecky podloženou představu biotického celku jako nejvyšší hodnoty intelektuálně a emocionálně prosadit do celé společnosti**.

Jeho myšlenky jsou aktuální i v současnosti, protože od ekonomického pojetí země jsme se stále ve většině případů neodpoutali. Problematické vidím nadřazování celku nad jednotlivce, což by v dnešní individualizované společnosti mohlo narazit. Nicméně jeho výzva, abychom se z dobyvatelů země stali jejími obyvateli, je myslím, stále na místě.